

РЕШЕНИЕ

№ 1795

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 14-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КРАСИМИРА Н. ПРОДАНОВА

при участието на секретаря ПЕТЯ У. САЛЕХ
като разглежда докладваното от КРАСИМИРА Н. ПРОДАНОВА
Административно наказателно дело № 20241110204771 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 72, ал. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР), вр. с чл. 145 - 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба, подадена от Д. М. Т., ЕГН *****, чрез адв. Ц. З., срещу Заповед за задържане на лице рег. № 2303з-269 от 11.03.2024 г., издадена от полицейски орган при 06 РУП - СДВР, с която, на основание чл. 72, ал. 1 от ЗМВР му е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) "Задържане за срок до 24 часа".

Жалбоподателят излага в жалбата, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като е постановена в нарушение на материалния закон и административно – производствените правила и моли да бъде отменена.

В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, не се явява. Представява се от адв. Ц. З., който поддържа жалбата, като в съдебно заседание, в което съдебните състезания са приключили, жалбоподателят и неговия процесуален представител не се явяват и не взимат становище по жалбата.

Ответникът – С. В. Г. – полицейски орган при 06 РУП - СДВР, редовно призован не се явява, представлява се от юрк. Деляна Иванова, който оспорва жалбата, излага доводи за законосъобразност на обжалваната заповед и предлага да не се уважава. Представя писмени бележки, прави искане за присъждане на юрисконсултско такова, при потвърдително решение на съда.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С атакувания в настоящото производство индивидуален административен акт – Заповед за задържане на лице рег. № 2303з-269 от 11.03.2024 г., издадена от С. В. Г. полицейски орган при 06 РУП - СДВР, на основание чл. 72, ал. 1 от ЗМВР на Д. М. Т. е наложена ПАМ "Задържане за срок до 24 часа" в помещение за временно задържане на 06 РПУ – СДВР.

Като фактическо основание за издаване на заповедта е посочено „съпричастност към извършено престъпление по чл. 194 ал.1 от НК /кражба на златни накити/“, както и че задържането на лицето е на 11.03.2024 г.

Жалбоподателят е подписал оспорваната заповед и му е връчено копие от нея. Видно е посочената заповед, Д. М. Т. е попълнил декларация (Приложение № 1 към чл. 15, ал. 2) на 11.03.2024 г. в която е посочил, че е запознат с правата си при задържането, както и че желае адвокатска защита по негов избор и за негова сметка, има здравословни проблеми; не желае медицински преглед от лекар по негов избор и за негова сметка; желае медицински преглед от лекар; желае да се уведоми член семейството му; уведомен е за правото на свиждания, да получава колети и храна, както и че няма нужда от специална хранителна диета.

Към административната преписка е представен протокол за личен обиск на жалбоподателя, в който са описани личните му вещи. Същите са върнати при освобождаването на лицето.

По делото като доказателства са приети представените с административната преписка документи, както следва протокол за доброволно предаване на вещи, призовка, амбулаторни листа, направления, квитанция за платена ДТ, протокол, формуляр за изготвяне на длъжностна характеристика и протокол за запознаване на служителите с длъжностна характеристика, копие от книга за задържани лица, копие от материалите по ДП № 230 ЗМК 465/2024 г. по описа на 06 РУ-СДВР, пр.пр. № 3601/2024 г. по описа на СРП – писмо по чл. 212 ал.3 от НПК и др.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е **ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА**, подадена от активно легитимирано лице с правен интерес да оспорва, в предвидения преклузивен срок и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество същата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Заповедта, предмет на съдебния контрол е издадена от материално и териториално компетентен административен орган при спазване на предписаната от закона форма по смисъла на чл. 59, ал.2 от АПК, доколкото липсват специални правила относно последното.

От представения доказателствен материал се установява, че досъдебното производство № 230 ЗМК 465/2024 г. е било образувано на 11.03.2024 г. за престъпление по чл. 194 ал.1 от НК, а именно за отнемане на чужди движими вещи – златни бижута на обща стойност около 3000 лева, от владението и собственост на Л.Г.П. без нейно съгласие, с намерение за противозаконно своене, като деянието е извършено за времето от 08.03.2024 г. до около 14:15 часа на 11.03.2024 г.

От показанията на пострадалата Л.Г.П. се установяват отнетите вещи, които същата подробно е описала. Посочила е кога за последно е видяла отнетите вещи, както и лицата, които в процесния ден са почиствали жилището ѝ, когато ѝ се наложило да излезе, за да разходи кучето си за около половин час. Д. М. Т. е собственик на почистващата фирма. С последната пострадалата осъществила връзка същия ден и веднага след като установила липсващите вещи. На място служителите на реда задържали жалбоподателя.

Спрямо жалбоподателя била издадена Заповед за задържане на лице, рег. № 230зз-269 от 11.03.2024 г., издадена от С. В. Г. полицейски орган при 06 РУП - СДВР, с която на основание чл. 72, ал. 1 от ЗМВР на Д. М. Т. е наложена ПАМ "Задържане за срок до 24 часа" в помещение за временно задържане на 06 РПУ – СДВР.

Спазено е изискването за форма на акта, като заповедта за задържане на лице съдържа реквизитите, посочени в чл. 74, ал.2 от ЗМВР: името, длъжността и местоработата на служителя издал заповедта, основанието за задържането, данни идентифициращи задържаното лице, датата и часа на задържането, ограничаването на правата на лицето по

чл. 73 от ЗМВР, както и правото му да обжалва пред съда законността на задържането. С декларацията, съставена на 11.03.2024 г. е заявено запознаването с правото на адвокатска защита, на медицинска помощ, на телефонно обаждане, с което да съобщи за своето задържане.

Съгласно чл. 72, ал. 1, т.1 от ЗМВР, която разпоредба е приложена като основание за задържането на лицето, полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. В случая от доказателствата по делото безспорно се установява, че към момента на задържането на лицето е имало данни, от които може да се направи обосновано подозрение за вероятна съпричастност на лицето към извършено престъпление. Задържането, като принудителна административна мярка, се предприема от полицейския орган при условията на оперативна самостоятелност, като не е необходимо данните за извършено престъпление да са пълни или категорично да уличават лицето в извършването на престъпление. Задържането е, за да се проверят тези данни, както и да се предотврати укриването на лицето. Действително в атакуваната заповед не е посочено коректно т.1 на чл. 72 ал.1 от ЗМВР, но съдът намира, че това макар и формално да е нарушение с оглед липсата на прецизност на правното основание, то е изводимо от останалата част на посоченото основание, а именно за извършено престъпление по чл. 194 ал.1 от НК, поради и което тази неprecизност не е основание за отмяна на атакуваната заповед. Както посочи съдът за да постанови задържане на дадено лице за срок до 24 часа, не е необходимо полицейският орган да е сигурен, че лицето е извършило престъпление, съответно, да са налице доказателства за последното. Достатъчно е да са налице данни, при наличието на които да може да се обоснове извод за тази вероятност. Налице е съответствие между посоченото фактическо и правно основание за издаването на заповедта. Макар и лаконичен, текстът в достатъчна степен изяснява обстоятелството, мотивирало полицейския орган да приложи мярката, като са били налице основания, които да обосноват подозрение за съпричастност на жалбоподателя към престъплението за което е образувано досъдебното производство.

Не се установяват по делото обстоятелства, от които да е възможен извод, че при прилагането на принудителната мярка не са били в достатъчна степен защитени на правата на задържания, нито е налице индicia за допусната злоупотреба с правомощията на полицейския орган.

Д. М. Т. била освободена на 12.03.2024 г., в 13.55 часа преди изтичането на 24 срок, като с нея е извършено и действието по разследването и е разпитана в качеството на свидетел във връзка с обстоятелствата, които са й известни по повод отнетите вещи.

При този изход на спора претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение следва да му се присъди на основание чл. 143, ал. 4 АПК, чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 144 АПК и Тълкувателно решение № 3 от 13.05.2010 г. на ВАС по т. д. № 5/2009 г. На основание Наредбата за заплащането на правната помощ и с оглед правната и фактическа сложност на делото, същото следва да е в размер на 100 лв.

Така мотивиран, Софийски районен съд, НО, 14 състав на основание чл. 172, ал. 2 АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. М. Т., ЕГН *****, чрез адв. Ц. З. срещу Заповед за задържане на лице рег. № 230зз-269 от 11.03.2024 г., издадена от полицейски орган при 06 РУП - СДВР, с която, на основание чл. 72, ал. 1 от ЗМВР му е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) "Задържане за срок до 24 часа".

ОСЪЖДА Д. М. Т., ЕГН ***** да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 100.00 (сто) лева деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Административен съд – София-град.

Препис от решението **ДА СЕ ИЗПРАТИ** на страните на основание чл. 138 от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____